

at Udbyggernes Antal i Aaret 1832 uden Tvivl reducerede sig til det halve af det nuværende, og at dengang kun meget faa af Gitanterne vare i saadan Stilling. De Indstævnte have dog ikke paa denne Grindring bygget nogen Indsigelse mod, at Gitanterne ere optraadte som Sagsøgere, og det skjønes heller ikke, at den nævnte Omstændighed, der ikke har modt nogen speciel Modsigelse, vil kunne være afgjørende i Sagen. Naar nemlig Kongen ved Resolutionerne af 1832 og 1842 har tilkjendegivet, at Brugretten til Udmarkerne skal converteres til en Eiendomsret, da følger vel deraf, at Tilgangen af Brugsberechtigede maa kunne standses og Tallet afflutes, og at der maa komme den Tid, da den Omstændighed, at Nogen bliver Beboer af Aaker Sogn, ikke mere kan begrunde et Krav for ham paa Andeel i Udmarkerne; men at dette Tidspunkt skulde være indtraadt ved Emanationen af Resolutionen og Placaten af 1832 kan ikke statueres. Disse allerhøieste Tilkjendegivelser bestemme ligesaa lidt som Resolutionen af 1842, at den forandrede Tilstand, som de omhandlede, strax skulde træde i Kraft; de forudsatte, at hermed nødvendigviis maa hengaae nogen Tid, og medens i denne Mellemtid den hidtil lovlige Tilstand maa fortsætte sig, kan Afslutningen først antages at være indtraadt med Tilendebringelsen af de sognevise Udskiftninger, men paa hvad Tid denne er tilendebragt og, om nogen af Gitanterne paa den Tid ikke har været i sin nuværende Stilling er i alt Fald ikke oplyst. Med Tilendebringelsen af denne Udskiftning sogneviis, maa hver Sognedeel af Udmarken, som særligt

Retsobject statueres at være gaaet over i de til Sognet hørende da eksisterende Brugsberettigedes Sameie, og da Delingsgrunden for Sameie-Andelene er den tidligere Brugret, der var eens for alle Berettigede, og ikke Omfanget af den Brug, der af de Berettigede factist er bleven øvet, saa ville Sameieandelene blive een Andeel for hver Sameier eller Lodtager i Jordeiendoms Fællesskabet.

Efter det Foranførte og da collegiale og ministerielle Meningstillkjendegivelser ikke kunne blive afgjørende, vil Gitanternes Paastand, der om den end afviger Noget fra, hvad Underrettsdommens Conclusion betegner, dog ikke findes at være gaaet udenfor, hvad der er paalaget eller for Underretten paaستااet eller af Underdommeren maa antages at være taget under Paaafjendelse, være i Relation til de af de Indstævnte, der ere befundne lovligen varskede, at tage til Følge, idet herved dog bemærkes, at forsaavidt Paastanden nævner Høiltingen og de Kongelige Udmarksjorder paa Bornholm, kan derunder, ifølge hvad der maa ansees givet under Sagen, ikke indbefattes Andet og Mere end, hvad der under Benævnelsen „de saakaldte Udmarksjorder paa Bornholm“ har været Gjenstand for den Kongelige Resolution af 1832.

Processens Omkostninger findes at burde ophaves ved begge Retter, og vil det Procurator Delbanco, hvis Sagsførelse attesteres at have været lovlig, tilkommende Salair, der bestemmes til 20 Rdl., blive at udrede af det Offentlige.

Her ved Retten er ingen Overtrædelse af Stempelpapirs = Lovgivningen begaaet under Sagen.